

Sygn. akt *XVII AmE 166/17*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 czerwca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	<i>SSO Ewa Malinowska</i>
Protokolant –	protokolant sądowy Joanna Nande

po rozpoznaniu 12 czerwca 2018 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) *sp. z o.o. z siedzibą w P.*

przeciwko ***Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki***

o możliwość skorzystania z uprawnień

na skutek odwołania (...) *sp. z o.o. z siedzibą w P.* od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 25 stycznia 2017 r. Nr (...)

1. oddala odwołanie;

2. zasądza od (...) *sp. z o.o. z siedzibą w P.* na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720 (siedemset dwadzieścia) złotych z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Ewa Malinowska

XVII AmE 166/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25 stycznia 2017 r. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki orzekł, że na podstawie art. 188 ust. 15 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2015 r. poz. 478, z późn. zm.), w związku z art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. -Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm.), przedsiębiorca: (...) *Sp. z o. o. w P.* nie może skorzystać z uprawnień, o których mowa w art. 53 ust. 1 oraz w art. 96 ust. 2 ustawy o odnawialnych źródłach energii w latach 2016 – 2020 wobec nieprzekazania Prezesowi URE w terminie informacji oraz oświadczenia, o których mowa w art. 188 ust. 14 ustawy o odnawialnych źródłach energii.

(decyzja k. 3)

(...) *sp. z o.o. z siedzibą w P.* wniósł odwołanie od tej decyzji w dniu 21 lutego 2017 r. zaskarżając powyższą decyzję w całości. Wniósł o jej uchylenie podnosząc, że brakujące dokumenty do tych wymaganych w art. 188 ust. 14 ustawy o.z.e. zostały uzupełnione wraz z pismem z dnia 9 lutego 2017 r.

(odwołanie k. 4)

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Przedsiębiorstwo (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. będąc odbiorcą przemysłowym energii w rozumieniu ustawy z 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r., poz. 1059 j.t.; dalej: PE) i ustawy o odnawialnych źródłach energii. Cięży na nim zatem obowiązek wynikający z art. 52 ust. 1 ustawy o.z.e. uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectwa pochodzenia dla energii elektrycznej lub biogazu rolniczego, wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii lub uiszczenia opłaty zastępczej.

Analogiczna konstrukcja przewidziana została w art. 188 i 188a ustawy z uwzględnieniem różnic dotyczących okresu czasu, w którym stosowane są poszczególne regulacje (art. 188 dotyczy obowiązków podmiotów w roku 2015, zaś 188a w I półroczu 2016 r).

Przepisy art. 53 ust. 1 oraz art. 96 ust. 2 ustawy o.z.e. przewidują ulgi w obszarze realizacji tego obowiązku w latach 2016-2020 r. po spełnieniu określonych warunków. W celu skorzystania z ulg przewidzianych w art. 53 ust. 1 i art. 96. Ust. 2 ustawy o.z.e. przedsiębiorcy zobowiązani byli do spełnienia warunków przewidzianych w art. 188 ust 14 ustawy o.z.e.

W art. 188 ust. 4, stanowiącym przepis przejściowy ustawy, odbiorcy przemysłowi zostali zobowiązani do złożenia Prezesowi URE, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie art. 179 pkt 5 (tj. do 18 kwietnia 2015 r.), oświadczenia potwierdzającego:

- 1) wykonywanie działalności gospodarczej oznaczonej kodami Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD), o których mowa w ust. 3,
  - 2) ilość zużytej energii elektrycznej oraz ilość energii elektrycznej zakupionej na własny użytek w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1,
  - 3) wartość współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej
- wraz z opinią biegłego rewidenta potwierdzającą prawidłowość wyliczenia wartości współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej.

. Natomiast stosownie do art. 188 ust. 5 i 6 uoze, w terminie 21 dni od dnia wejścia w życie art. 179 pkt 5 ustawy (tj. do 25 kwietnia 2015 r.) Prezes URE sporządza wykaz odbiorców przemysłowych, którzy złożyli oświadczenie, o którym mowa w ust. 4, wraz z informacją, o której mowa w ust. 6, i ogłasza je w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki. Informacja ta zawiera:

- 1) nazwę i adres siedziby odbiorcy przemysłowego;
- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym lub Numer Identyfikacji Podatkowej (NIP);
- 3) dane dotyczące ilości energii elektrycznej objętej obowiązkiem, o którym mowa w ust. 1, wyrażonej w procentach;
- 4) wskazanie, czy dany odbiorca przemysłowy jest odbiorcą przemysłowym, o którym mowa w ust. 2 pkt 1

Zgodnie natomiast z art. 188 ust. 14 u.o.z.e. odbiorca przemysłowy, który złożył oświadczenie, o którym mowa w ust. 4 obowiązany był do dnia 31 sierpnia 2016 r., przekazać Prezesowi URE:

1) informację o:

- a) ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek w roku realizacji obowiązku,

b) spełnianiu warunków, o których mowa w ust. 7,

c) wykonaniu obowiązku, o którym mowa w ust. 1 - w przypadku odbiorców przemysłowych, o których mowa w ust. 2 pkt 1;

2) oświadczenie następującej treści:

"Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny oświadczam, że:

1) dane zawarte w informacji, o której mowa w art. 188 ust. 14 pkt 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, są zgodne z prawdą;

1) znane mi są i spełniam warunki określone w art. 188 ust. 7 ustawy, o której mowa w pkt 1."; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

Zgodnie z art. 188 ust. 15 ustawy o.z.e. odbiorca przemysłowy, który nie przekazał Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki w terminie informacji oraz oświadczenia, o których mowa w ust. 14, podał w tej informacji nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd dane lub skorzystał z uprawnienia, o którym mowa w ust. 7, nie spełniając określonych w tym przepisie warunków, nie może skorzystać z uprawnienia, o którym mowa w art. 53 ust. 1, oraz w art. 96 ust. 2, w latach 2016-2020.

(...) Sp. z o.o. w P. jest odbiorcą przemysłowym, który umieszczony został w Informacji Prezesa URE Nr (...) z dnia 24 kwietnia 2015 r. w wykazie odbiorców przemysłowych, którzy złożyli oświadczenie w trybie art. 188 ust. 14 ustawy o.z.e. pod pozycją 261 wykazu.

(Informacja k. 1-2 akt adm.)

Ponadto powód został umieszczony w Informacji Prezesa URE nr (...) w sprawie wykazu odbiorców przemysłowych, którzy do 30 listopada 2015 r. złożyli oświadczenie, o którym mowa w art. 52 ust. 3 ustawy o.z.e. na pozycji 179.

(Informacja k. 3-4 akt adm.)

W dniu 30 listopada 2016 r. do Prezesa URE wpłynęło pismo od powoda wraz z dokumentami dotyczącymi współczynnika zużycia energii elektrycznej za lata 2014-2016 celem zwrotu poniesionych kosztów. Do pisma dołączono odpis z KRS, oświadczenie przedsiębiorcy złożone w trybie art. 52 ust 3 ustawy o.z.e. opinię biegłego rewidenta i sprawozdanie z wyliczenia wartości współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej.

(wniosek z załącznikami k. 20-45akt adm.)

Przedsiębiorca składając wniosek w trybie art. 188 ust 14 u.o.z.e. nie dołączył wszystkich wymaganych w tym przepisie dokumentów, a brakującym dokumentem było oświadczenie, o którym mowa w art. 188 ust. 14 pkt 2 ustawy.

(odwołanie k.4, pismo z załącznikami k. 15- 19)

W dniu 25 stycznia 2017 r. Prezes URE wydał decyzję zakwestionowaną w niniejszym postępowaniu, którą doręczono powodowi w dniu 3 lutego 2017 r.

(decyzja k. 45, zwrotne poświadczenie odbioru k. 46)

Brakujące oświadczenie, o którym mowa w art. 188 ust. 14 pkt 2 u.o.z.e. powód dołączył do pisma wysłanego dnia 9 lutego 2017 r.

(pismo k. 15, odwołanie k. 4)

Wskazać należy, że stan faktyczny ustalony na podstawie wskazanych wyżej dokumentów nie był kwestionowany przez żadną ze stron. Powód przyznał w odwołaniu, że nie złożył w terminie oświadczenia, o którym była mowa powyżej. Sporne w niniejszej sprawie było rozstrzygnięcie kwestii jakie konsekwencje dla przedsiębiorcy wiąże się z uchybieniem temu terminowi, a zatem czy termin przekazanie przez odbiorcę przemysłowego informacji i oświadczenia, o którym mowa w art. 188 ust. 14 ustawy o.z.e. ma charakter terminu prawa materialnego.

Sąd Okręgowy podziela stanowisko Prezesa URE o materialnoprawnym charakterze terminu określonego w art. 188 ust. 14 u.o.z.e. biorąc pod uwagę cel jakiego ten termin służy. Stanowisko takie m.in. wypracowane zostało w orzecznictwie na tle art. 188 ust. 4 u.o.z.e. w odniesieniu do związanej z tym przepisem kwestii sporządzania przez Prezesa URE wykazu odbiorców przemysłowych. Zgodnie z postanowieniem NSA z 28 czerwca 2016 r. sygn. II GSK 2822/16 wykaz odbiorców przemysłowych stanowi akt z zakresu administracji publicznej dotyczący uprawnień i obowiązków wynikających z przepisów prawa. Odbiorca przemysłowy ma obowiązek złożenia stosowych oświadczeń Prezesowi URE w określonym terminie, a sporządzone przez Prezesa URE wykazy dotyczą dopełnienia tego obowiązku.

W wyroku z dnia 10 października 2017 r. II GSK 2281/17 Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, że o charakterze terminu przesądza cel, jakiego dany termin służy. Gdy celem tym jest kształtowanie praw i obowiązków podmiotów w ramach stosunku prawnego wyznaczonego przepisami prawa materialnego, terminy, po których upływie następuje wygaśnięcie praw lub obowiązków materialnoprawnych albo niemożność uzyskania takich praw lub nałożenia obowiązków, mają charakter terminów prawa materialnego. Terminy wyznaczone do dokonania czynności procesowych są natomiast terminami prawa procesowego. W wyroku z 24 listopada 1994 r. (sygn. akt SA/Ka 1230/94 LEX 26528) NSA oz. w K. stwierdził, że przepisy dotyczące przesłanek, treści, powstania, zmian lub zgaśnięcia prawa, czy roszczenia materialnoprawnego należą do przepisów materialnoprawnych. Jak wskazano w uchwale NSA z 14 października 1996 r. (sygn. akt OPK 19/96 pub. ONSA 1997/2/56) termin materialnoprawny ogranicza w czasie dochodzenie przed powołanym do tego organem lub inną realizację praw podmiotowych, a jego bezskuteczny upływ powoduje wygaśnięcie możliwości dokonania określonej czynności. Przywrócenie takiego terminu nie jest dopuszczalne.

Odnosząc to do niniejszej sprawy wskazać należy, że w art. 188 ust. 14 u.o.z.e. został nałożony na przedsiębiorców obowiązek, którego niedopełnienie we wskazanym tam terminie rodziło konsekwencje opisane w art. art. 188 ust. 15 u.o.z.e. – czyli niemożność skorzystania przez niego z uprawnienia, o którym mowa w art. 53 ust. 1, oraz w art. 96 ust. 2, w latach 2016-2020. Oznacza to, że termin ten nie miał charakteru procesowego, a materialnoprawny i w związku z tym nie ma możliwości jego przywrócenia, a uchybienie temu terminowi pozbawia przedsiębiorcę praw do skorzystania z ulg w obszarze realizacji obowiązku wynikającego z art. 52 u.o.z.e.

Z tych względów Sąd oddalił odwołanie uznając je za niezasadne na podstawie art. 479^{31a} § 1 k.p.c.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c. zasadą odpowiedzialności za wynik procesu przyjmując, że na koszty należne pozwanemu złożyły się: wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 720 zł, ustalone na podstawie § 14 ust 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804).